Faber, Aegidius: Speculum Exemplorum

Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>, 1. März 1490 Seite 325

sub angeli specie sit multo tpe decepꝰ ⁊ ꝑ cō
siliū suspēdij a se dephensus ꝯfessus ē ⁊ alia
peccata sua. Cui cū prior aliquā penitētiaꝫ
iniunxisset ⁊ vt de cetero cautior foret monu
isset ad lectū suuꝫ redijt. Monachꝰ vero ob
necessitatē nature ꝓuatā ascendēs. dū i vna
sediū sederet. demonē ꝑ ꝯfessionēꝫ exacerba
tū cū arcu extēto sagittaqꝫ imposita ꝯtra se vi
dit stantē ⁊ clara voce dicentem. Malo tuo
ꝯfudisti me. ecce ideo nūc occidā te. Cui cū
ille rñderet. Uada maledicte iā nō timeo te.
ad signū crucis euanuit. sicqꝫ ꝑ virtutē ꝯfes/
sionis liberatꝰ amplíꝰ demonē nō vidit.

XXI

Peregrini q̄dam sicut magister iohānes
cantensis ꝑplo recitauit sub statōibꝫ crucem
ꝑdicans. cū tpe quodā trāsfretarēt i succur/
sum terre sancte orta est i mari tēpestas tam
valida vt nauis ipa opirer fluctibꝫ. Freme/
bant venti. excitabant fluctꝰ turbulēti. nuta
bant viri fortissimi. spes oīs nautaꝝ defecit.
Uidētes añ oculos mortē ceperunt singuli
vnusquisqꝫ sibi vicino d̄ pctīs suis facere cō
fessionē ⁊ merito. Nā ꝓpter vniꝰ hoīs peccata
dñs eandē excitauerat tēpestatē. Erat em̄ in
naui illa hō q̄dam miserrimꝰ. hō fetidissimꝰ.
cuiꝰ peccata fuere tā ḡuia tā turpia. tā horrē/
da tā in quātitate q̄ʒ in q̄litate vt nec ipꝫ ma/
re pondꝰ illoꝝ posset portare. Cū em̄ natura
eiꝰ sit eijcere imundicias quaslibet corꝑales.
q̄uo eq̄nimiter sustineret tātas imundicias
spirituales. i. pctā creatori suo ꝯrīa Timens
hō ille peccator vite sue sil' ⁊ aīe ⁊ ꝓpter se om
nes alios ꝑiclitari ꝯsiderās surrexit ⁊ ait. Au
dite fratres audite. si ꝓpter peccata tēpestas
hec orta est. ego occasio sum tāti ꝑiculi. rogo
vt audiatis ꝯfessionē meā. Tacētibꝫ oībꝫ ce/
pit voce valida tantū venenū peccatoꝝ euo
mere vt aures humane etiā horrerēt audire.
Mira clemētia dei. mox vt massam iniq̄tatꝭ
ꝑ ꝯfessionē eiecit. mare furiēs siluit. ⁊ facta ē
tranq̄llitas magna ita vt om̄es mirarentur.
Miris mirāda succedūt. statiꝫ vt nauis ad
litus ꝑuenit audita peccata deꝰ de memorijs
singuloꝝ deleuit. Bene ꝑmisit vt q̄ʒ diu erāt
in naui ꝯclusi ꝯfunderet in ꝯspectu illoꝝ. sꝫ
ne euntes forte eiꝰ peccata ꝓpalarent vel im/
properarēt induxit eis obliuionē. Bene reti
nuerūt se i mari fuisse ꝑiclitatos hominē ali
quid fuisse cōfessum sed quid dixisset pror/
sus ignorauerunt.

XXII

In quodā monasterio sacerdos q̄daꝫ nu
per defunctꝰ est. cui abbas suus ob meritum
vite iniunxerat q̄tenꝰ fratrū suoꝝ ꝯfessiones
audiret. Erat in eadē domo adolescēs q̄daꝫ
q̄ ad eū ꝯfitendi causa venit. cū quo diabolo
instigāte ⁊ humana fragilitate ꝯsentiēte idē
ꝯfessor semel tantūmodo peccauit. Statim
oꝑe ꝑpetrato cepit dolere ⁊ flere amarissime
dicebat iuueni. male fecimꝰ. alijs h̄ peccatū
ꝯfiteri ob verecundiā nō possumꝰ sꝫ ꝯsulo vt
tu mihi ꝯfitearis ⁊ ego tibi. alterqꝫ ab altero
suscipiat penitētiā. Quid plura. Placuit iu
ueni ꝯsiliū. ꝯfessi sunt peccatū inuicē. ⁊ tam
durā vnꝰ ab altero suscepit penitentiā q̄lem
nec abbas siue aliq̄s ꝯfessoꝝ illis iniunxissꝫ
Paruo post tpe sacerdos idē infirmatꝰ est vs
qꝫ ad mortē. ⁊ cū iaꝫ in extremis ageret ⁊ ad
exitū valde festinaret. timore gehenne pecca
tū vtriusqꝫ abbati dixit. ꝑsonā vero ⁊ pecca/
ti ꝯsortē nō exꝑssit. Defuncto eo abbas vehe
menter doluit. q̄ scire nō potuit cū quo pec
casset. Ait tñ intra se. Ad ꝯfessionē veniet ti/
bi q̄squis est ille. Interim mortuꝰ clara die
apparuit adolescēti. cū ipe essꝫ solus. facie lu
rida ⁊ etiā veste trita. Quē cū ille vidit mox
agnouit. timuit ⁊ exhorruit. Cui mortuꝰ. sta
ne timeas. q2 ꝓpter te veni vt idicē tibi de sta/
tu meo. Cōfortatus iuuenis v̄bis eiꝰ ⁊ aīatꝰ
cū interrogaret vnde veniret vel q̄d quereret
rñdit ille. In maximis penis sum ꝓpter illud
peccatū quod tecū ꝯmisi. Ignea em̄ cathe/
na genitalia mea astringit. qua suspēsus tor
queor. Cōfessio illa quā fecimꝰ inuicē nihil
mihi ꝓfuit. q2 nihil fuit. Et nisi in extremis
q̄quo mō peccatū exerpsissem eternaliter dā
natus fuissem. Cui cū iuuenis dixisset. Est
aliq̄d quod possit vobis ꝓdesse. Rñdit ille.
Si tu pure ⁊ plene ꝯfessus fuerꝭ peccatū no
strum. mihi multū ꝓderit. sin autē eterna pe/
na te suscipiet. sicqꝫ disparuit. Territꝰ iuue/
nis recēti visiōe cū facere vellet ꝯfessionē ab
bati. nec posset ꝓpter abbatꝭ absentiā. Inte/
rim distulit. Intercedēte vero tpis dilatiōe
timor ꝯceptꝰ cepit tepescere ⁊ verecūdia cre/
scere. i tantū est erubescētia victꝰ. vt cū abbas
venisset nihil ei ꝯfiteret abbas vero nō ime/
mor culpe sibi ꝯfesse cū ad ꝯfessionē nō veni
ret quē quotidie expectauit. cogitauit diligē
tissime q̄liter male latentē salubriter dephē/
deret. Precepitqꝫ toti ꝯuentui sacerdotibꝫ ⁊
ordinis inferioris. sanis. infirmis. vt om̄es
nescio in q̄ solēnitate ad maiꝰ altare cōicarēt.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0325
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG